

Οἱ δὲ στρατιῶται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀτίμου ἀρχηγοῦ των, ἐλαφραγώγησαν, ὅλα τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ σκευὴ τῆς ἀποθανούσης Ματθίλδης καὶ τὰ πολυτίμητα κειμήλια αὐτῆς μετὰ παντός σπανίου καὶ πολυτίμου πράγματος, ὅσα ἦτο δυνατόν νὰ κοιμισθῶσι διὰ τῶν ἀμαζῶν τοῦ Εὐτυχοῦς Φρουρίου. Δύνασθε, ἀναγνώστε, νὰ συμπεράνῃτε εὐκόλως τί ἡσθάνοντο ὁ πατὴρ καὶ ἡ θυγάτηρ ἀκούοντες ἐκ διαλειμάτων ἐν τῇ Προσφυλῇ Δωμάτων τὰς διδομένας ὑπὸ τοῦ Ἐμβῆ προσταγὰς. Ἡ μὲν Ῥόζα ἐκρόφθη ὀπισθεν ὑψηλῆς ἱμακιοθήκης, ὁ δὲ πατὴρ ἐκλείδωνε τὴν θύραν, ἥτις ἐκοινῶναι πρὸς τὸ δωμάτιόν της. Ἦκουσαν ὅτι τις ἐδοκίμαζεν ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ ἔπειτα ἠρώτα, «νὰ τὴν συντρίψω;» ἄλλος δὲ ἀπεκρίνατο, «ὄχι, μὴ χάνης καιρόν, ἀλλὰ βοήθησέ με νὰ μετακομίσω τὸ βαρὺ τοῦτο κιβώτιον.» Ἐπειδὴ δὲ τὰ βήματά των ἀρκούντως ἀπεμακρύνθησαν, παρῆλθε καὶ ὁ φόβος ὅτι ἤθελεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνοχληθῇ. Ἡ δὲ Ῥόζα πάλιν ἐκάθισε πλησίον τοῦ πατρὸς της, ὅστις ἐπὶ τινα καιρὸν δὲν ἤθελε νὰ ὀμιλήσῃ, ἵνα μὴ ἀκουσθῇ ἔχουσα δὲ τοὺς βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐκκλινε πικρῶς διὰ τὸν μέλλοντα ἀποχωρισμὸν των. Τέλος σιωπῇ βαθεῖα ἐπεκράτησε καθ' ὅλον τὸ Φρούριον ἐκτός, ὅτε ἀκράτητος γέλως καὶ κρυφαὶ ἀγρίαι χαρᾶς ἠκούοντο ἀπὸ τὴν μεγάλῃν αἴθουσαν, ὅπου ὁ κακοῦργος Ἐμβῆς καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ εὐφραύνοντο τρώγοντες τὰ πλέον ἐξαίρετα φαγητὰ καὶ πίνοντες τὸν εὐώδη καὶ ἐξαίρετον οἶνον κτλ. τὰ ὁποῖα περιέχοντο ἐν τῷ Φρουρίῳ.

(ἔπεται συνέχεια)

Κεῖς τοῦ σχεδίου τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν.

- Α. Πύλη τοῦ Λέοντος, ἡ εἴσοδος τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν.
 Β. Ἀρχαῖα τεῖχη μέγιστοι λίθοι ἀτελῶς εἰργασμένοι.
 Γ, Γ, Γ. Ἀρχαῖον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, Κυκλωπεύου.
 Δ, Δ. Γῆ βρεφείσα ἄνωθεν τοῦ τεύχους, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρος Σχλημῶν ἀνασκαφάς.
 Ε, Ε. Ἐσώτερον (ἀρχαῖον) τεῖχος ἐν μέρει ἐκκαλυφθέν διὰ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν.
 Ζ, Ζ, Ζ. Κυκλοτερές περίφραγμα ἐκ δύο σειρῶν λίθων συνιστάμενον, ὅστινες ἀρχῇθεν ἦσαν κεκαλυμμένοι διὰ πλακῶν, σχηματιζομένου οὕτως εἶδους τιος ἀνωφίλου, ἡ σκεπάζματος, τὸ με-

ταῖς διάστημα ἔχον περὶ τοὺς 3 πόδας καὶ 6 δακτύλους διάστασιν. Ο κύκλος ἔχει περὶ τοὺς 190 πόδας διάμετρον.

Σ. Ἀποκεκρίμενον δῶμα ἐν τῷ κύκλῳ κατεσκευάσται ἐκ λίθων ὁμοίων πρὸς τοὺς τοῦ κύκλου. Ἡ ἐξώτερη πλευρὰ αὐτοῦ περιφράσσεται διὰ σωροῦ ἀκόμψου λίθων καὶ γῆς. Ἰσως ἦν ἡ τοῦ κύκλου εἴσοδος, ἡ ἀποχωρητήριον δῶμα.

Η, Θ, Ι, Κ. Α. Οἱ ὑπὸ τοῦ Ἀρος Σχλημῶν ἀνασκαφέντες τάφοι ἐντὸς τοῦ κύκλου.

Μ, Μ, Μ, Μ. Ἀνασκαφαὶ μεταξὺ τοῦ κύκλου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τεύχους τῆς Ἀκροπόλεως.

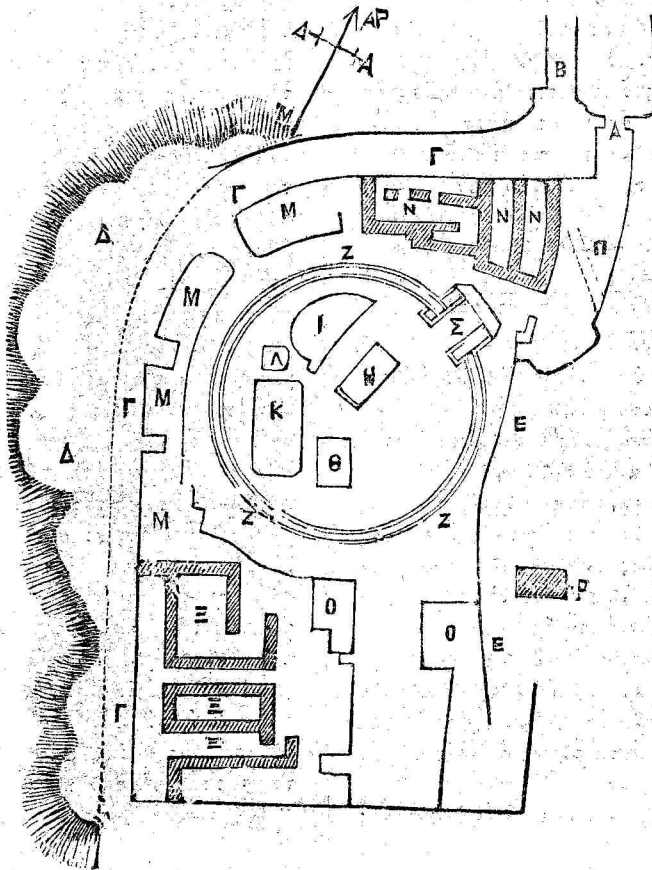
Ν, Ν, Ν. Περιφράγματα κατεσκευασμένα ἐκ λιθίνων τευχῶν, ἄνευ οὐδενὸς ἔχρους θυρῶν ἢ παραθύρων.

Ξ, Ξ, Ξ. Περιτεταγμένα περίφραγματα ἀνακαλυφθέντα κατὰ τὰς ἀνασκαφάς. Κατὰ τὴν Ἀρα Σχλημῶν ταῦτα εἰσὶν «Ἐκτεταμένη Κυκλωπεῖα οἰκία», τὴν θεωρεῖ δὲ ὡς τὸ βασιλικὸν μέγαρον.

Ο. Τάφος ἀνασκαφῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρος Σχλημῶν.

Π. Ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον.

Ρ. Προσωρινὸς ξύλινος οἰκίσκος διὰ τοὺς στρατιώτας τοὺς φυλάσσοντας τὸ μέρος πρὸς ἀποτρέψην ἀνασκαφῶν παρὰ προσώπων μὴ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένων.

Ἐτερον πρόσωπον σχετιζόμενον πρὸς τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Μυκηνῶν πρὸς ὁφείλεται ὁ γενικὸς ἔπαινος εἶναι ὁ κ. Σταματάκης, Ἐφορος τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀρχαιοτήτων ὅστις ἠκολούθει τὸν κ. Σχλημῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Περὶ τοῦ κ. Σταματάκη ὁ διευθυντὴς τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου κ. Νεύτων, ἐν τῇ περὶ τῶν ἐν Μυκῆναις ἀρχαιοτήτων συγγραφῇ αὐτοῦ λέγει: «Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως δημοσίᾳ ἀναγνωρίσω τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν μεθ' ἧς με ὑπεδέχθη καὶ τὴν νοημοσύνην μεθ' ἧς προσεφέρτετο εἰς τὰς ἐρεῖνας μου» κτλ.

Εὐτυχῆς ὁ τόπος ὁ ἀπολαμβάνων ἐλευθερίως τῶν κόπων τοιούτων ἀνδρῶν οἷα τὰ μέλη τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ ἰδίως ὁ φιλόπονος καὶ πολυτίμος αὐτῆς γραμματεὺς, ὃ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἀνθρῶ κατὰστασις τῆς Ἐταιρίας ταύτης.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ

Αἱ Μυκῆναι ἀρχαία τῆς Ἀργολίδος πόλις, περὶ τὰ ἑξὶ μίλια βορειανατολικῶς τοῦ Ἀργους, κεῖται ἐπὶ λόφου ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς στενῆς κοιλάδος ἐκ τούτου δὲ καὶ ὁ Ὀμηρὸς περιγράφει αὐτὴν ὡς κειμένην ἐν μυκῶ τῆς τῶν Ἀργείων χώρας ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐτυμολογία

τοῦ δνόματος. Αἱ Μυκῆναι, ὡς λέγεται, θεμελιωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Περσέως εἴτα ἐγένοντο ἡ προσφιλέστε κατοικία τῶν Πελοποννησίων. Διαρκούσης τῆς βασιλείας τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐθεωροῦντο ὡς ἡ πρώτη τῆς Ἑλλάδος πόλις, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ τῶν Δωριέων ἐπαύσαν οὕσα σημασίας τινός. Ἐξηκολούθησεν ὁμοῦ πόλις ἀνεξάρτητος μέχρι τοῦ 468 π. Χ. ὅτε προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Ἀργείων, μισούντων τοὺς Μυκηναίους διὰ τὸ μέρος, ὅπερ ἔλαβον ἐν τῇ Περσικῇ πολέμῳ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στερεὰ τῶν Μυκηνῶν τεῖχῃ ἀντέστησαν κατὰ πασῶν τῶν προσβολῶν τῶν Ἀργείων· ἀλλ' οἱ κάτικοι ἐπὶ τέλους ἐδιδάσθησαν ἐκ τῆς πείνης νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πόλιν τῶν χωρὶς ὁμοῦ καὶ νὰ παραδοθῶσιν. Αἱ Μυκῆναι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ οὐδέποτε ἀνακοδομήθησαν.

Διάγραμμα τῶν ἐρεπίων τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ὑπὸ Δρος. Σχλήμαν ἐνεργειῶσιν παραθέτομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἐν ᾧ βραθυόμενοι διὰ τῆς ὥσάυτης παρατιθεμένης κλειδὸς δύνανται νὰ ἴδωσι πάντα τὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα, τῶν ἀπὸ τινος ἐπασχολουσῶν τὸν κόσμον τῶν λογίων ἀνασκαφῶν.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΚΩΝΙΑΣ (ΠΟΛΥΣΤΡΑΦΚΙΑΣ)

Εἶνε μᾶλλον νόσος παρὰ ὑγίεια· χρονία, λανθάνουσα, διαρκούσα ἐνίοτε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν.

Ὁ πάσχων ἐκ ταύτης δέον ὅπως δικαιᾶται ἐν κατοικίᾳ καλῶς ἀεριζομένη, καὶ ὑπνώττῃ ἐν θαλάμῳ εὐρυτάτῳ· διότι ἐὰν ὁ ἀὴρ μὴ ἀνανεοῦται, καὶ ἔχῃ ἀνθρακικὸν ὀξὺ ἄφθονον, τοῦτο παρέχει εἰς τὸν διαοργανισμὸν τὸν ἀνθρακκῶ, ὅστις εἶνε ἐν τῶν συστατικῶν τοῦ πάχους, καὶ οὕτως ἐπαυξάνει τὸ πάχος τοῦ σώματος· ὅθεν ὁ ἀὴρ τοῦ θαλάμου ἔστω συνεχῶς ἀνανεούμενος. Ἐκ τοῦτο γίνηται δέον ὅπως θύραι καὶ πρᾶθυρα τοῦ θαλάμου ὧσιν ἀντιθέτως καὶ ἀπέναντι κείμενα ἵνα ἀποτελῇται ρεύμα ἀέρος. Ἡ τοιαύτη ἀνάνεωσις τοῦ ἀέρος δέον ὅπως ὑπάρχῃ καὶ εἰς πάντα ἄλλον θάλαμον διαμονῆς, οἷον γραφείου κλπ.

Πρὸς τὴν φυσκωνίαν συντελεῖ καὶ ἡ ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαιρας· ἐν ταύτῃ τὸ δέρμα χαλαροῦται ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τὸ δέρμα πιμελώδεις ἱστοί, οἵτινες ὑποκαλύπτουσι τοῦτο, συμπληρούμενοι πάχους. Διὰ τοῦτο οἱ ὀρυγες ἐν καιρῷ ὀμίχλης παχύνονται καὶ καθίστανται δυσκίνητοι. Οὕτως καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν ὑγρασίᾳ διατίθενται κακῶς· τὸ σῶμα ἐξογκοῦται καὶ οἱ δάκτυλοι δύσκαμπτοι γίνονται. Διαλύονται ταῦτα διὰ τῆς κινήσεως καὶ γυμνάσεως τοῦ σώματος. Ἐν ὑγρασίᾳ τὸ σῶμα καταβάλλεται ὡς ἐκ βάρους.

Ὅθεν ὁ παχὺς δέον ὅπως ἀποφεύγῃ τὴν διαμονὴν ἐν ὑγρασίᾳ. Μὴ διακμένειν ἐπὶ ὄχθης ποταμοῦ, κ' ἐπὶ βυάκων. Οὔτε περιδιαβάξιν τὸ ἐσπέρας, οὔτε μεταξὺ ὀμίχλης διακμένειν, οὔτε κατωκεῖν ἐν παραποτα-

μίους καὶ ἐν γένει ὑγρᾷ ἀτμοσφαιρας οἰκίαις· οὔτε ἐν ὑπογείοις ἢ ἰσογείοις· ἐν συνόλῳ δέον ὅπως ἀποφεύγῃ τὰ μένειν τὸ ἐσπέρας καὶ τὴν πρωῒαν ἐν ἀτμοσφαιρᾷ ὀμίχλώδῃ ἢ ὑγρᾷ.

Τὰ χλιαρὰ λουτρά καὶ τὰ πολὺ διαρκῆ συντελοῦσι πρὸς τὴν φυσκωνίαν· διότι ἡ ὑγρασία ἐξογκώνει τὸ δέρμα ὡς καὶ ἡ ὑγρὰ θερμότης· διὰ τοῦτο μετὰ λουτρὸν διαρκέσαν καιρὸν τινα τὸ δέρμα καὶ τὰ δάκτυλα ριτιδοῦνται· τὸ δὲ ὑπὸ τὸ δέρμα πάχος εὐρίσκων ἐκ τῆς χαλαρώσεως τοῦ δέρματος διάστημα εὐρύχωρον ἐπαύξεται καὶ συμπληροῖ τὰ κενά. Τοῦτο γίνεται διότι τὸ δέρμα ἐν τῇ χλιαρῇ λουτρῷ ἀπορροφᾷ ὕδωρ, ὅπερ μέρος μὲν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν, μέρος δὲ μένει εἰς τὰ λυμφατικὰ ἀγγεῖα καὶ εἰς τοὺς ἱστὺς τοῦ πάχους· ἐκ τῶν συστατικῶν τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ ἀνθρακκῶ, ὅνπερ ἔχει τὸ φλεβικὸν αἷμα, σχηματίζεται ταχέως πάχος ἐν τῷ κυψελώδῃ ἱσθῷ, ἔχοντι ὀξυγόνον καὶ ὕδρογόνον, ἅπερ ἔχει τὸ ὕδωρ· διότι τὸ τοῦ ἀνθρώπου πάχος ἀποτελεῖται χυμικῶς ἐξ ἀνθρακκῶ, ὕδρογόνου καὶ ὀξυγόνου.

Κατὰ τῆς φυσκωνίας ὠφελοῦσι μεγάλως τὰ ἐνεργητικὰ γυμνάσια· διὰ τοῦτο πᾶς ὁ διατεθειμένος πρὸς φυσκωνίαν μὴ ποιεῖν σωμασκήσις, περιπάτους κλπ. οὐ μόνον καθίσταται φυσκωνίων, ἀλλὰ καὶ ἄγαν τοιοῦτος γίνεται. Ὁ ἡλεκτρισμὸς τῶν μυῶν, ἐνίσχυσι τοῦτους, καὶ ἀποδιώκει τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ περίξ συσσωρευόμενον πάχος, ἐπιφέρει ὅ,τι καὶ τὰ ἐνεργητικὰ γυμνάσια. Εἰς τινὰς ἐξογκοῦται μεγάλως ἡ κοιλία, καὶ τοιοῦτοι εἰσιν οἱ καλούμενοι *φύσκαρες*· εἰς τοῦτους ὠφελεῖ ἡ ζώνη, ἥτις ἐμποδίζει τὴν διαστολὴν τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς· διότι ἡ διαστολὴ αὕτη παρέχει τόπον πρὸς συσσωρεύσειν πάχους. Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι αἱ συνεχεῖς ξηραὶ ἐντρίβει τοὺς κοιλίας καταργοῦσι τὸ πάχος αὐτῆς· ἐν ᾧ εἰς τὸ ἄλλο σῶμα γινόμενα αὐξοῦσι τοῦτο. Ὁ Πλούταρχος ἀναφέρει ὅτι ἡ δρόσος ἐπιβρέχουσα τὴν κοιλίαν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, καταστρέφει τὸ πάχος.

Ἡ πολυποσία ὕδατος αὖξιν τὴν φυσκωνίαν, ὡσαύτως καὶ ἡ πόσις τῶν οἶνοπνευματωδῶν καὶ ἡ βρωσις τοῦ πάχους· διότι πάντα ταῦτα παρέχουσι χυμικῶς τὰ συστατικὰ τοῦ πάχους.

Μήτε τὰ καθαρτικὰ συνεχῶς ἐπαναλαμβάνόμενα, μήτε τὸ εἶος καὶ τὰ εἶνα ποτὰ, μήτε τὸ ἰωδοῦχον ποτάσιον συντελοῦσι κατὰ τῆς φυσκωνίας. Ἡ μὲν συνεχὴς χρῆσις τῶν καθαρτικῶν διερεθίζει τὸν γαστροεντερικὸν σωλῆνα, καὶ ἐπιφέρει ἄλλας νόσους, τὰ δὲ εἶσα ἐπιφέρουσι μαρασμούς, φθίσεις, καὶ τὰ παρόμοια· τὸ ἰωδοῦχον ποτάσιον, ἐπιφέρει ἀτροφίαν εἰς τοὺς ἀδένες, καὶ καιρίως βλάβας ἰδίως εἰς τοὺς μαστοὺς, διδύμους κλπ.

Συμβουλαὶ κατὰ τῆς φυσκωνίας.

Μετρίως τρώγε, πίνε, καὶ κάθευδε τὴν νύκτα. Πολὺ μὴν ἀναπαύεσαι, καὶ πάντοτε γυμνάζου, κινούμενος σωματικῶς πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν. Εὐρὺς ἔστω ὁ θά-